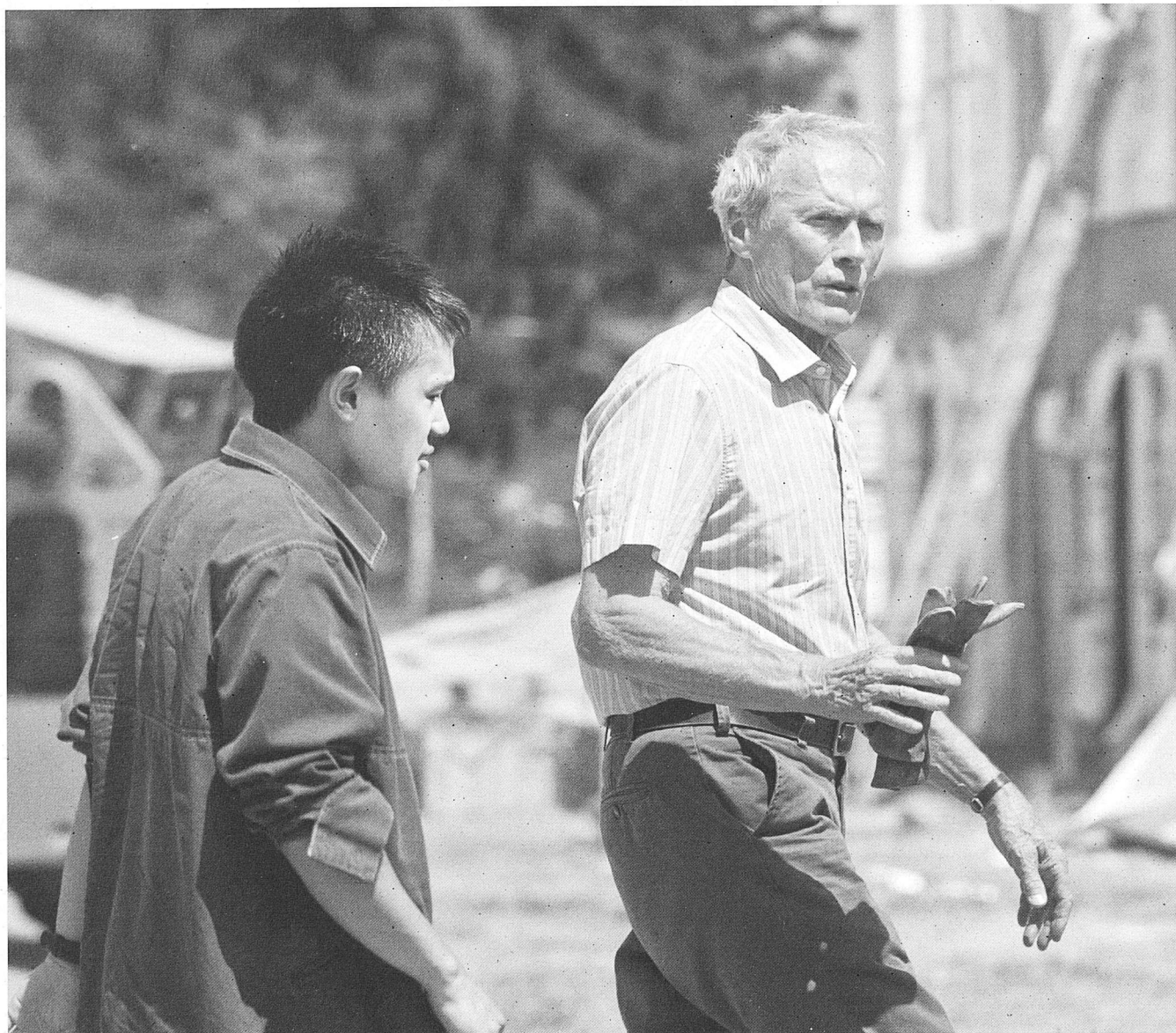

La butaca

Antònia Pizà

Clint Eastwood

Gran Torino

Sembla ser que *Gran Torino* és el darrer llargmetratge com a actor de Clint Eastwood. Reconeix que som de les persones que va descobrir Eastwood "tard": els *spaghetti western* de Sergio Leone sempre m'havien semblat "pel·lícules de dissabte horabaixa", però, revisats amb els mateixos ulls i més capacitat de crítica anys més tard, són unes excel·lents oportunitats per analitzar la carrera d'un home que sembla que ha fet el que ha volgut, sense caure en anacronismes.

Tot i que el títol de *Gran Torino* podria fer referència a un entreteniment sobre curses de cotxe, semblant a la beneïtura aquella anomenada *The Fast and the Furious* i les posteriors seqüeles, les coses van per una altra banda.

Walt Kowalski és un veterà de la guerra de Corea que sempre està de mal humor. És racista, ningú no se salva dels seus insults (jueus, italians, asiàtics, catòlics, hispans). Recentment ha enviduat i la relació amb els fills i néts (d'altra banda comprensible) és aspra. L'única companyia que tolera és la del seu ca i a la casa del costat s'hi ha mudat una família asiàtica, fet que trastocarà la vida de Kowalski.

Com sempre, l'elegància en la realització n'és la clau. Malgrat que la història ocorre en un barri sense luxes, aquest no presenta un aspecte descuidat. De fet, Kowalski, diferents vegades durant el metratge, passa la granera per la porxada i talla la gespa.

Les relacions humanes són el tema principal de *Gran Torino*, no és ni la venjança, ni l'odi, ni la violència: per exemple, Kowalski i el barber no deixen

de dir-se males paraules des del mateix instant que es veuen. Amb el jove mossèn Janovich sorgeix complicitat. Amb la vella veïnada asiàtica, malgrat no parlar el mateix idioma, es comprenen. Amb la parella de germans, Kowalski es mostra amable i comprensiu.

El final de *Gran Torino*, que, evidentment, no desvetllaré, és coherent amb la resta. I si no fos així, ens trobaríem amb una història de furor i renou contada per un idiota, sense cap significat (gràcies Shakespeare).

The Reader (El lector)

And the Oscar goes to... a la sisena va la vençuda, a la fi ho ha aconseguit, malgrat que no era necessari esperar que Kate Winslet rebés un Oscar perquè el públic sabés que és una gran actriu.

The Reader, basada en la novel·la de Bernhard Schlink, conta la història d'una aventura estiuenca entre una dona i un adolescent a l'Alemanya en la dècada dels cinquanta. Però *The Reader* és molt més. Tracta temes tant diversos com la crueltat, la cerca de l'amor, el descobriment del sexe, la literatura, el pas del temps, el dolor, la mort, la reconstrucció, la fragilitat...

Kate Winslet interpreta Hanna Schmitz en l'edat adulta i en la maduresa. Per al paper de Michael

Berg, el primerenc David Kross i l'imprescindible Ralph Fiennes en són els responsables.

Direcció impecable de Stephan Daldry, responsable de *Billy Elliot* (títol que fa unes setmanes vaig revisar i és tal qual recordava, senzilla i agradable) i de *The Hours*.

Precisament *The Hours* i *The Reader* comparteixen alguns punts. La narració no cronològica dels fets és primordial per entendre la pel·lícula. Tot s'explica en el seu moment, és més, és l'espectador qui n'ha de fer el "muntatge", el que ha de construir el puzzle amb la informació que es va proporcionant. Tant l'una com l'altra transcorren en èpoques distintes. Els personatges masculins semblen secundaris, però esdevenen en primordials.

De curiosos es podria qualificar el departament de maquillatge. M'explicaré: Winslet llueix una feina molt acurada referent a aquest aspecte (assumeix des de la trentena fins a la seixantena). En canvi, Lena Olin, que assumeix dos papers, el de mare i el de filla, presenta un maquillatge massa postís. No s'entén que un sigui tant subtil i l'altre tant auster.

Així mateix vull destacar la magnífica direcció d'actrius. Daldry demostra una sensibilitat especial a l'hora de "treure" el millor de cada una. Ara bé, amb intèrprets com Winslet, Moore, Streep o Kidman, la feina no és gaire difícil. ■

